četvrtak, 20. siječnja 2022.

P9_TA(2022)0007

Prigovor na delegirani akt: Utvrđivanje slučajeva u kojima se podaci o identitetu mogu smatrati istima ili sličnima za potrebe otkrivanja višestrukih identiteta na temelju Uredbe (EU) 2019/817

Rezolucija Europskog parlamenta od 20. siječnja 2022. o Delegiranoj uredbi Komisije od 29. rujna 2021. o dopuni Uredbe (EU) 2019/817 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu utvrđivanja slučajeva u kojima se podaci o identitetu mogu smatrati istima ili sličnima za potrebe otkrivanja višestrukih identiteta (C(2021)05056 – 2021/2913(DEA))

(2022/C 336/11)

Europski parlament,

— uzimajući u obzir Delegiranu uredbu Komisije (C(2021)05056),

— uzimajući u obzir članak 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,

— uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2019/817 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o uspostavi okvira za interoperabilnost informacijskih sustava EU-a u području granica i viza i izmjeni uredaba (EZ) br. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 i (EU) 2018/1861 Europskog parlamenta i Vijeća te odluka Vijeća 2004/512/EZ i 2008/633/PUP ([1]), a posebno njezin članak 28. stavak 5. i članak 73. stavak 6.,

— uzimajući u obzir članak 111. stavak 3. Poslovnika,

— uzimajući u obzir Prijedlog rezolucije Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove,

A. budući da su prema članku 3. Delegirane uredbe Komisije slučajevi u kojima se podaci o identitetu mogu smatrati sličnima utvrđeni u njezinu Prilogu II.;

B. budući da prema točki 2. Priloga II. Delegiranoj uredbi Komisije „eu-LISA koristi algoritam za izračunavanje sličnosti podataka o identitetu u različitim podatkovnim poljima iz različitih informacijskih sustava EU-a”;

C. budući da se u točki 2. Priloga II. Delegiranoj uredbi Komisije nadalje navodi da se „taj algoritam temelji na prethodno utvrđenim pragovima sličnosti”;

D. budući da se u točki 2. Priloga II. Delegiranoj uredbi Komisije osim toga navodi da „kako bi se taj algoritam definirao, eu-LISA dobiva pomoć i savjete od stručnjaka iz Komisije, država članica i agencija Unije koji upotrebljavaju informacijske sustave EU-a i komponente interoperabilnosti”;

E. budući da se člankom 28. stavkom 5. Uredbe (EU) 2019/817 od Komisije zahtijeva da donese delegirane akte kojima se utvrđuju postupci za utvrđivanje slučajeva u kojima se podaci o identitetu mogu smatrati istima ili sličnima;

F. budući da Delegiranom uredbom Komisije očigledno nisu utvrđeni postupci za utvrđivanje slučajeva u kojima se podaci o identitetu mogu smatrati sličnima, već se ta ovlast prenosi na agenciju eu-LISA i stručnjake iz Komisije, država članica i agencija Unije koji upotrebljavaju informacijske sustave EU-a i komponente interoperabilnosti;

1. ulaže prigovor na Delegiranu uredbu Komisije;

2. nalaže svojoj predsjednici da ovu Rezoluciju proslijedi Komisiji te da je obavijesti da Delegirana uredba ne može stupiti na snagu;

3. nalaže svojoj predsjednici da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću te vladama i parlamentima država članica.

([1]) SL L 135, 22.5.2019., str. 27.